

Simplicity in Christ

By Elder Michael Czesla
Of the Seventy

Det enkla i Kristus

Äldste Michael Czesla
i de sjuttios kvorum

October 2025 general conference

Applying the doctrine of Christ in a simplified and focused way will help us to find joy in our daily lives.

Genom att tillämpa Kristi lära på ett enkelt och fokuserat sätt får vi hjälp att finna glädje i vår vardag.

1. Introduction

Thirty-three years ago, I received my call to serve as a missionary in the Utah Ogden Mission. Of course, because I was coming from Europe, some local Utah traditions like “green Jell-O with carrots” and “funeral potatoes” were a bit peculiar to me!

However, I was deeply impressed by the devotion and discipleship of many of the Saints, the sheer number of people attending Church meetings, and the scale of fully functioning Church programs. When my mission came to an end, I wanted to make sure that the joy I felt and the spiritual strength and maturity I observed would also be available for my future family. I was determined to return quickly to live my life in the “shadows of the everlasting hills.”

However, the Lord had different plans. On my first Sunday at home, my wise bishop called me to serve as the Young Men president in our ward. Serving this wonderful group of young men, I quickly learned that the joy that comes from being a disciple of Christ has very little to do with the size of Church meetings or the scale of programs.

So when I married my beautiful wife, Margret, we joyfully decided to stay in Europe and raise our family in our home country of Germany. Together we witnessed what President Russell M. Nelson taught many years ago: “The joy we feel has little to do with the circumstances of our

1. Inledning

För 33 år sedan kallades jag att verka som missionär i Utahmissionen Ogden. Eftersom jag kommer från Europa var så klart vissa lokala traditioner som ”grön Jell-O med morötter” och ”begravningspotatis” lite konstiga!

Men jag blev djupt imponerad av många heligas hängivenhet och lärjungeskap, blotta antalet människor på kyrkans möten och omfattningen av fungerande kyrkprogram. När min mission närmade sig slutet ville jag se till att glädjen jag kände och den andliga styrka och mognad jag såg också skulle finnas tillgänglig för min framtida familj. Jag var fast besluten att snabbt återvända för att leva i ”skuggan av de eviga höjderna”.

Men Herren hade andra planer. Min första söndag hemma kallade min kloke biskop mig att tjäna som Unga mäns president i församlingen. När jag tjänade denna underbara grupp unga män lärde jag mig snabbt att glädjen i att vara en Kristi lärjunge har väldigt lite att göra med antalet personer på kyrkans möten eller programmens omfattning.

Så när jag gifte mig med min vackra hustru Margret bestämde vi oss glatt för att bo kvar i Europa och fostra vår familj i vårt hemland Tyskland. Tillsammans bevittnade vi det president Russell M. Nelson sa för många år sedan: ”Glädjen vi känner har väldigt lite att göra med

lives and everything to do with the focus of our lives.”When the focus of our life is on Christ and His gospel message, we can experience the full blessings of discipleship wherever we live.

2. The Simplicity That Is in Christ

However, in a world that is increasingly secular, complex, and confusing, with different and often conflicting messages and demands, how can we avoid our eyes becoming blinded and our hearts becoming hardened and remain focused on the “plain and precious things” of the gospel of Jesus Christ?During a time of confusion, the Apostle Paul gave great advice to the Saints of Corinth by reminding them to focus on “the simplicity that is in Christ.”

The doctrine of Christ and the law of the gospel are so simple that even little children can understand them. We can access the redeeming power of Jesus Christ and receive all the spiritual blessings our Heavenly Father has prepared for us by exercising faith in Jesus Christ, repenting, being baptized, being sanctified through the gift of the Holy Ghost, and enduring to the end. President Nelson described this journey so beautifully as the “covenant path”and the process of becoming a “devout disciple of Jesus Christ.”

If this message is so simple, why does it often feel so challenging to live Christ’s law and follow His example? It may be that we misinterpret simplicity as something that is easy to achieve without effort or diligence. Following Christ requires constant effort and continual change. We need to “[put] off the natural man and ... [become like a little] child.”This includes putting our “trust in the Lord”and letting the complexity go, just as little children do.Applying the doctrine of Christ in a simplified and focused way will help us to find joy in our daily lives, give guidance in our callings, answer some of life’s most complex questions, and provide strength to face our greatest challenges.

But how can we practically implement this simplicity in our lifelong journey as disciples of Christ? President Nelson reminded us to focus on “pure truth, pure doctrine, and pure revelation” as we seek to follow the Savior.Regularly asking, “What would the Lord Jesus Christ have me do?” reveals profound direction. Following His example provides a safe path through uncertaintyand a loving, guiding hand to hold from day to day. He is the Prince of Peace and the

våra omständigheter och allt att göra med vårt fokus.”När vårt fokus i livet är på Jesus Kristus och hans evangeliebudskap kan vi uppleva lärjungeskapets fulla välsignelser var vi än bor.

2. Det enkla som finns i Kristus

Men i en värld med ökad sekularitet, komplexitet och förvirring, med skiftande och motsägelsefulla budskap och krav, hur kan vi undvika att våra ögon förblindas och våra hjärtan förhärdas och förbli fokuserade på Jesu Kristi evangeliums ”tydliga och dyrbara” ting?I en tid av förvirring gav aposteln Paulus ett utmärkt råd till de heliga i Korint genom att påminna dem om att fokusera på ”det enkla som finns i Kristus”.

Kristi lära och evangeliets lag är så enkla att till och med små barn kan förstå dem. Vi kan tillgå Jesu Kristi återlösande kraft och ta emot alla de andliga välsignelser vår himmelske Fader har förberett för oss genom att utöva tro på Jesus Kristus, omvända oss, låta döpa oss, bli helgade genom den Helige Andens gåva och hålla ut intill änden.President Nelson har så vackert beskrivit den här resan som ”förbundsstigen”och processen att bli en ”hängiven Jesu Kristi lärjunge”.

Om budskapet är så enkelt, varför känns det så ofta svårt att leva efter Kristi lag och följa hans exempel? Kanske vi feltolkar enkelheten som något vi enkelt kan uppnå utan ansträngning eller flit. Att följa Kristus kräver ständig ansträngning och fortsatt förändring. Vi behöver ”lägga av den naturliga människan och ... bli som ett barn”. Det innebär att ”förtrösta på Herren”och släppa taget om krångligheten, precis som barn gör. Genom att tillämpa Kristi rena lära på ett enkelt och fokuserat sätt får vi hjälp att finna glädje i vår vardag, vägledning i våra ämbeten, svar på några av livets svåraste frågor och styrka att ta itu med våra största utmaningar.

Men hur kan vi praktiskt tillämpa denna enkelhet under vår livslånga resa som Kristi lärjungar? President Nelson påminde oss om att fokusera på ”ren sanning, ren lära och ren uppenbarelse” när vi följer Frälsaren.Att regelbundet fråga: ”Vad vill Herren Jesus Kristus att jag ska göra?” ger djupgående inriktning. Att följa hans exempel ger oss en säker väg genom osäkerhetenoch en kärleksfull, ledande hand att hålla i dag efter dag. Han är Fridsfursten och den gode

Good Shepherd. He is our Comforter and Deliverer. He is our Rock and Refuge. He is a Friend—your friend and my friend! He invites us all to love God, keep His commandments, and love our neighbor.

As we choose to follow His example and move forward with faith in Christ, embrace the power of His Atonement, and remember our covenants, love fills our hearts, hope and healing raise our spirits, and bitterness and sorrow are replaced by gratitude and the patience to wait for promised blessings. At times, we may need to distance ourselves from an unhealthy situation or seek professional help. But in every case, applying simple gospel principles will help us navigate through life's challenges in the Lord's way.

We sometimes underestimate the strength we receive from simple acts like prayer, fasting, scripture study, daily repentance, partaking of the sacrament weekly, and regular worship in the house of the Lord. But when we recognize that we don't need to "do some great thing" and we center ourselves on applying pure and simple doctrine, we start to see how the gospel "works wonderfully" for us, even in the most challenging circumstances. We find strength and "confidence before God," even when we experience heartache. Elder M. Russell Ballard has reminded us many times, "It is in that simplicity that [we] will find ... peace, joy, and happiness."

Applying the simplicity that is in Christ makes us prioritize people over processes and eternal relationships over short-term behaviors. We focus on "the things that matter most" in God's work of salvation and exaltation instead of getting caught up in managing our ministering. We make ourselves free to prioritize the things we can do rather than being weighed down by the things we cannot do. The Lord reminded us: "Wherefore, be not weary in well-doing, for ye are laying the foundation of a great work. And out of small things proceedeth that which is great." What powerful encouragement to act in simplicity and humility, whatever our circumstances are.

3. Oma Cziesla

My grandmother Marta Cziesla was a wonderful example of doing "small and simple things" to bring great things to pass. We lovingly called her Oma Cziesla. Oma embraced the gospel in the small village of Selbongen in East

herden. Han är vår Hjälpare och räddare. Han är vår klippa och tillflykt. Han är en vän – din vän och min vän! Han inbjuder oss alla att älska Gud, hålla hans bud och älska vår nästa.

När vi väljer att följa hans exempel och gå framåt med tro på Kristus, anamma kraften i hans försoning och minnas våra förbund, fyller kärlek våra hjärtan, hopp och läkedom lyfter vår ande och bitterhet och sorg ersätts med tacksamhet och tålamodet att invänta utlovade välsignelser. Ibland kan vi behöva ta ett steg tillbaka från en skadlig situation eller söka professionell hjälp. Men i varje situation kommer tillämpningen av enkla evangelieprinciper att hjälpa oss hantera livets utmaningar på Herrens sätt.

Ibland underskattar vi styrkan vi får av enkla handlingar som bön, fasta, skriftstudier, daglig omvändelse, att ta del av sakramentet varje vecka och att regelbundet dyrka Gud i templet. Men när vi inser att vi inte behöver göra "något svårt" och utgår från att tillämpa ren och enkel lära, så börjar vi förstå hur evangeliet "fungerar utmärkt" för oss, också i de svåraste omständigheterna. Vi finner kraft och "själv tillit inför Gud", även när vi har hjärtesorg. Äldste M. Russell Ballard har många gånger påmint oss att "det är i den enkelheten [vi] ska finna ... frid, glädje och lycka".

Genom att tillämpa enkelheten som är i Kristus prioriterar vi människor över processer och eviga relationer över kortsiktiga beteenden. Vi fokuserar på "det som betyder mest" i Guds frälsnings- och upphöjelseverk i stället för att fastna med hanteringen av vår stödverksamhet. Vi gör så att vi är fria att prioritera det viktigare hellre än att tyngas av det vi inte kan göra. Herren påminde oss: "Tröttna därför inte på att göra gott, för ni lägger grundvalen till ett stort verk. Och av det ringa kommer det som är stort." Vilken kraftfull uppmuntran till att handla i enkelhet och ödmjukhet, vilka våra omständigheter än är.

3. Oma Cziesla

Min farmor Marta Cziesla var ett underbart exempel på att med "små och enkla medel" uträtta mycket stort. Vi kallade henne kärleksfullt för Oma Cziesla. Oma tog emot evangeliet i den lilla byn Selbongen i Ostpreussen med min farmors

Prussia together with my great-grandmother on May 30, 1926.

Marta Cziesla (right) on the day of her baptism.

She loved the Lord and His gospel and was determined to keep the covenants she had made. In 1930 she married my grandfather, who was not a member of the Church. At this point it became impossible for Oma to attend Church meetings because my grandfather's farm was far away from the nearest congregation. But she focused on what she could do. Oma continued to pray, read the scriptures, and sing the songs of Zion.

Some people might have thought she was no longer active in her faith, but that was far from the truth. When my aunt and my father were born, with no priesthood in the home and no Church meetings or access to ordinances nearby, she again did what she could do and focused on teaching her children "to pray, and to walk uprightly before the Lord." She read to them from the scriptures, sang with them the songs of Zion, and of course prayed with them—every day. A 100 percent home-centered Church experience.

In 1945 my grandfather was serving in the war far away from home. When enemies approached their farm, Oma took her two little children and left their beloved farm behind to seek refuge in a safer place. After a difficult and life-threatening journey, they finally found refuge in May of 1945 in northern Germany. They had nothing left except the clothes on their bodies. But Oma continued with what she was able to do: she prayed with her children—every day. She sang with them the songs of Zion she had memorized by heart—every day.

Life was extremely hard and for many years focused on simply making sure there was food on the table. But in 1955 my dad, then 17 years old, was going to trade school in the city of Rendsburg. He walked by a building and saw a small sign on the outside that read "Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage"—"The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints." He thought, "That is interesting; this is Mother's church." So when he came home, he told Oma that he had found her church.

You can imagine how she must have felt after almost 25 years of no contact with the Church. She was determined to attend the next Sunday and convinced my father to accompany her.

mor den 30 maj 1926.

Marta Cziesla (till höger) på sin dopdag.

Hon älskade Herren och hans evangelium och var fast besluten att hålla de förbund hon hade ingått. 1930 gifte hon sig med min farfar som inte var medlem i kyrkan. Det blev då omöjligt för Oma att delta i kyrkans möten, för min farfars gård låg långt borta från närmaste församling. Men hon fokuserade på det hon kunde göra. Oma fortsatte be, läsa skrifterna och sjunga Sions sånger.

Vissa kan ha trott att hon inte längre var aktiv i sin tro, men det var långt ifrån sant. När min faster och far föddes, utan en prästadömsbärare i hemmet och utan möten i kyrkan eller tillgång till förrättningar i närheten, gjorde hon åter det hon kunde göra och fokuserade på att lära sina barn "att be och att vandra rättrådigt inför Herren". Hon läste för dem ur skrifterna, sjöng Sions sånger med dem och bad naturligtvis med dem – varje dag. En hundra procentig hemcentrerad kyrkupplevelse.

1945 tjänstgjorde min farfar i kriget långt hemifrån. När fiender närmade sig deras gård tog Oma sina två små barn och lämnade deras älskade gård bakom sig för att söka skydd på en säkrare plats. Efter en svår och livshotande färd fann de slutligen skydd i maj 1945, i norra Tyskland. De hade ingenting kvar förutom kläderna de bar. Men Oma fortsatte med det hon kunde göra: hon bad med sina barn – varje dag. Hon sjöng med dem de Sions sånger hon hade lärt sig utantill – varje dag.

Livet var oerhört mödosamt och under många år var deras fokus att se till att det fanns mat på bordet. Men 1955 gick min då 17-årige pappa en yrkesutbildning i Rendsburg. Han passerade en byggnad och såg en liten skylt utanför där det stod: "Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage" – "Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga". Han tänkte: Det här är intressant, det är mammas kyrka. Så när han kom hem berättade han för Oma att han hade hittat hennes kyrka.

Ni kan föreställa er hur hon måste ha känt efter nästan 25 år utan kontakt med kyrkan. Hon bestämde sig för att gå dit följande söndag och övertygade min far att följa med. Rendsburg var

Rendsburg was more than 20 miles (32 km) away from the little village where they lived. But this would not keep Oma from attending church. The next Sunday, she got on her bicycle together with my father and rode to church.

When the sacrament meeting started, my dad sat down in the last row, hoping it would be over soon. This was Oma's church and not his. What he saw was not very encouraging: only a few older women in attendance and two young missionaries who effectively ran everything in the meeting. But then they started to sing, and they sang the songs of Zion that my dad had heard since he was a little boy: "Come, Come, Ye Saints," "O My Father," "Praise to the Man." Hearing this little flock sing the songs of Zion he'd known since childhood pierced his heart, and he knew immediately and without a doubt that the Church was true.

The first sacrament meeting my grandmother attended after 25 years was the meeting where my father received a personal confirmation of the truthfulness of the restored gospel of Jesus Christ. He was baptized three weeks later, on September 25, 1955, together with my grandfather and my aunt.

It has been more than 70 years since that tiny sacrament meeting in Rendsburg. I often think about Oma, how she must have felt in those lonely nights, doing the small and simple things she was able to do, like praying, reading, and singing. As I stand here today in general conference and talk about my Oma, her determination to keep her covenants and trust in the Lord notwithstanding her struggles fills my heart with humility and gratitude—not only for her but for so many of our wonderful Saints throughout the world who focus on the simplicity in Christ in their challenging circumstances, perhaps seeing little change now but trusting that great things will come to pass some day in the future.

4. Small and Simple Things

I have learned through my own experience that the small and simple things of the gospel and faithfully focusing on Christ lead us to true joy, bring about mighty miracles, and grant us confidence that all promised blessings will come to pass. This is as true for you as it is true for me. In the words of Elder Jeffrey R. Holland, "Some blessings come soon, some come late, and some don't come until heaven; but for those who

över tre mil ifrån den lilla byn där de bodde. Men det kunde inte hindra Oma från att gå till kyrkan. Söndagen därpå satte hon och min far sig på cykeln och cyklade till kyrkan.

När sakramentsmötet började satte min pappa sig längst bak och hoppades att det skulle vara över snart. Det här var Omas kyrka, inte hans. Det han såg var inte särskilt uppmuntrande; bara några äldre kvinnor närvarade och två yngre missionärer som effektivt hanterade allt under mötet. Men sedan började de sjunga och de sjöng de Sions sånger som min pappa hade hört sedan han var liten: "Kom, kom Guds folk," "O min Fader," "Pris åt den man". Att höra denna lilla församling sjunga de Sions sånger han känt till sedan barndomen rörde hans hjärta och han visste omedelbart och utan tvivel att kyrkan var sann.

Första sakramentsmötet min farmor närvarade vid efter 25 år var mötet när min far mottog en personlig bekräftelse om sanningshalten i Jesu Kristi återställda evangelium. Han döptes tre veckor senare, den 25 september 1955, tillsammans med min farfar och faster.

Det har gått mer än 70 år sedan det lilla sakramentsmötet i Rendsburg. Jag tänker ofta på Oma, hur hon måste ha känt sig dessa ensamma kvällar, när hon gjorde de små och enkla saker hon kunde göra, som att be, läsa och sjunga. När jag står här i dag under generalkonferensen och talar om min Oma, så fyller hennes beslutsamhet att hålla sina förbund och lita på Herren, oavsett hennes problem, mitt hjärta med ödmjukhet och tacksamhet – inte bara för henne utan för så många av våra underbara heliga runt om i världen som fokuserar på enkelheten i Kristus i sina svåra omständigheter, där de kanske inte ser någon större förändring men litar på att stora saker händer någon gång i framtiden.

4. Små och enkla saker

Jag har genom egen erfarenhet lärt mig att de små och enkla sakerna i evangeliet och att trofast fokusera på Kristus leder oss till sann glädje, det medför mäktiga underverk och ger oss tilliten att alla utlovade välsignelser ska ske. Det här stämmer lika väl för dig som för mig. Med president Jeffrey R. Hollands ord: "Vissa välsignelser kommer snart, andra kommer sent, vissa kommer inte förrän i himlen – mende kommerförvisso

embrace the gospel of Jesus Christ, they come.” Of
this I also testify in the name of Jesus Christ,
amen.

till dem som omfattar Jesu Kristi evangelium.” Jag
vittnar även om detta i Jesu Kristi namn, amen.